

Złoty Różokrzyż

Co chce się stać? Co się staje. Co jest.

Biuletyn jest elektronicznym informatorem Lectorium Rosicrucianum, Międzynarodowej Szkoły Złotego Różokrzyża. Adresowany jest on do ludzi poszukujących głębszego zrozumienia samych siebie, naszego miejsca we Wszechobjawieniu oraz spojrzenia innej strony na zjawiska zachodzące w otaczającym nas świecie. Prezentowane w nim treści mają przede wszystkim pomóc nam dostrzec Światło, które towarzyszy człowiekowi w jego wędrówce przez świat i nieustannie wzywa go do ścieżki wyzwolenia.

lipiec 2021

Co chce się stać? Co się staje. Co jest.

W podróży do centrum własnej istoty można doświadczyć trzech jakości czasu .

Osoba, która rozpoczyna podróż do centrum własnej istoty, przechodzi przez różne aspekty czasu. Jeśli patrzy na życie poprzez myślenie o nim, pyta: „Co chce się stać?”. Jeśli patrzy na nie poprzez serce, doświadcza tego „co się staje”. Z kolei poprzez swą beczasową istotę widzi „co jest”.

Któż nie chciałby spojrzeć w przyszłość, aby móc uniknąć nieprzyjemnych niespodzianek? Prognoza pogody ostrzega przed burzami. Wiele firm używa metod statystycznych, aby oszacować, jakie szanse wygrania mają składane przez nie oferty.

W każdym momencie, w którym konfrontujemy się z pytaniem: „Co chce się stać?”, fizycznie przenosimy się do czwartego wymiaru - czasu. Każdy proces stawania się lub rozwoju jest związany z czasem.

Czas ma różne aspekty

Ekonomista traktuje czas jako coś ilościowego: „W jaki sposób mogę zorganizować procesy produkcji, aby móc wytwarzać coraz więcej w krótszym czasie i zamienić to na pieniądze?” Zwraca uwagę na dzisiejszą optymalizację produkcji oraz na jutrzejszą sprzedaż, aby zarabiać coraz więcej w coraz krótszym czasie. Notowania na giełdzie wynagradzają te starania rosnącą ceną akcji. W tym przypadku czas jest czysto ilościową zmienną, poprzez którą nasze zamożne społeczeństwo mierzy swój sukces i za pomocą której można określić, jak szybko i jak trwale rozwija się gospodarka w kontekście konkurencji.

Istotnym elementem tego sukcesu jest wysoki poziom dostępności wiedzy. Weszliśmy w erę informacji. A najlepszym środkiem przesyłu informacji stał się światłowód, w którym światło jest używane do transportu informacji. Światło jest najszybszym nośnikiem we wszechświecie. I tak wiedza rozprzestrzenia się obecnie z prędkością światła.

Kompresujemy czas

We wcześniejszych czasach bardziej złożone kwestie, których rozwiązanie wymagało kontaktu ze współpracownikami przebywającymi w innym miejscu, były wysyłane pocztą tradycyjną. Gdy list został nadany na poczcie, następowała faza oczekiwania, gdyż odpowiedzi można było się spodziewać po upływie tygodnia - jeśli wszystko przebiegało sprawnie. W dzisiejszych czasach, jeśli pytanie zostanie wysłane za pośrednictwem Internetu, dotrze do odbiorcy w ciągu kilku sekund. I w ciągu kilku minut nadawca może otrzymać odpowiedź. W ten sposób liczba potencjalnych zdarzeń w określonym czasie znacznie wzrasta. Nauczyliśmy się kompresować czas poprzez wzrost szybkości działań.

Ta ilość informacji oraz zdarzeń w danym czasie jest podstawą naszego zachodniego społeczeństwa. W wielu obszarach życia funkcjonuje ono zgodnie z maksymą „liczy się ilość, nie jakość”. Ilość tworzy w doświadczeniu pewną powierzchowność i nie dający się określić głód, który nie może zostać zaspokojony. Z tym głodem współczesny człowiek poluje na coraz większe i bardziej ekskluzywne doznania konsumenckie. Wewnętrzne przeżycia znikają niczym w wielkiej czarnej dziurze, w którą wszystko wpada, nie dając uczucia sytości.

Czarna dziura

Wszystkie struktury czasowe, to znaczy, „Co chce się stać?” „Co się staje” oraz „Co jest” są już w nas obecne i możemy ich doświadczać. W zależności od tego, na czym człowiek skupia swoją uwagę, doświadcza jednej z nich. Jeśli spojrzymy na ludzką istotę jak na bączek, to możemy zauważyć, iż osiąga ona równowagę w swoim życiu w wyniku obracania się z dużą szybkością. Zgodnie z zasadami dynamiki w bączku jego życie ma dużą szybkość na zewnętrznej krawędzi - podczas gdy w środku czas stoi w miejscu.

Ten żyroskopowy kształt jest łatwiejszy do rozpoznania we wszechświecie. Droga Mleczna to mgławica spiralna, w której nasza Ziemia porusza się wraz z nią, a kształt całości przypomina kształt bączka. Według naukowych ustaleń, jej centrum stanowi czarna dziura. Czarne dziury są silnie zagęszczoną materią i źródłem potężnych sił grawitacyjnych. Nadają one przestrzeni nową strukturę, nagiągają ją i zwalniają czas. Ostatecznie czarna dziura nadaje galaktyce kształt i ruch. Połyka ogromne ilości materii i kompresuje je w najmniejszą możliwą przestrzeń. W swym najbardziej wewnętrznym punkcie czas stoi w miejscu i staje się „nie-czasem”, a przestrzeń jest skompresowana do tego stopnia, że staje się „nie-miejscem”.

Człowiek jest „mikrokosmosem”, jak głosi filozofia hermetyczna, symboliczną miniaturą całego wszechświata, a z duchowego punktu widzenia człowieka można porównać w jakimś sensie do mgławicy spiralnej. Zgodnie z dynamiką takiej mgławicy, gdy człowiek oddala swą uwagę od centrum, doświadcza, że prędkość jego życia wzrasta. Wielu ludzi wędruje dzisiaj po tej najbardziej zewnętrznej orbicie, co pozwala im doświadczyć tej szybko płonącej drogi życiowej doświadczanej przez nas codziennie, zawsze szukając tego, co chce się stać. W pewnym momencie doświadczanie szaleństwa prędkości stało się tak skondensowane i skompresowane, że siły w nich działające przypominają siły grawitacyjne czarnej dziury.

Siły emanujące z centrum

Podobnie do sił grawitacyjnych czarnej dziury we wszechświecie, z centrum istoty ludzkiej emanują siły, które zmieniają doświadczanie przestrzeni i czasu. W ten sposób mistycy, tacy jak Jacob Böhme, Rumi czy Mistrz Eckhart, doświadczali dynamiki, która wytrąciła ich świat z równowagi.

Są dzisiaj pewni naukowcy, którzy wierzą, że czasoprzestrzeń rozpada się w czarnej dziurze. Oznaczałoby to, że istnieje głębsza fizyczna struktura rządząca się innymi prawami, w której czarna dziura ma swoje korzenie. W intelektualnej historii rodzaju ludzkiego istnieją idee różnych filozofów oraz nauczycieli ludzkości, które zakładają, że człowiek w swojej najgłębszej istocie, w swojej „czarnej dziurze” jest zakorzeniony w innej naturze.

Jakościowy aspekt czasu

Kondensacja doświadczeń powoli przenosi uważność z zewnętrznej krawędzi mgławicy spiralnej ku jej centrum. Hermann Hesse pozwala Siddharcie, w książce pod tym samym tytułem, stwierdzić co się wtedy stanie. Człowiek transformuje czas w głębokiej medytacji. Jego jakościowy aspekt wysuwa się na pierwszy plan. Pytanie „Jak wiele mogę doświadczyć?” zmienia się w: „Czego doświadczam?”. Ludzka istota jest więc związana z wymiarem głębokości. W zachodnich społeczeństwach wielu ludzi staje się obecnie świadomymi braku głębi. Ze względu na sytuację pandemiczną, szybkość zbierania doświadczeń spadła. W wymiarze duchowym taki „hamulec doświadczeń” tworzy się poprzez medytację. Człowiek czasowo zamyka swe zmysły dla zewnętrznego świata, pozwala sobie być wciągniętym do swego wnętrza i staje się świadomym swej głębi.

Drzwi do głębi

Jeśli ktoś zaczyna się zastanawiać oraz kwestionować swoje życie, wtedy może doświadczyć różnych jakości czasu. Czas oznacza swego rodzaju wyjątkowość. Każda chwila przemija i nie ma możliwości, aby do niej powrócić. Każdy punkt w czasie jest wyjątkowy i może zostać uchwycony jedynie wtedy, gdy pytanie „Co chce się stać?” - credo dynamicznego czasu jakościowego - zmienia się w „Co się staje” jako wyraz świadomie odzwierciedlanego czasu jakościowego. Jedynie w „teraz” otwierają się drzwi dla kompletnie nowego pojmowania przestrzeni i czasu.

Czas jakościowy posiada drzwi do wymiaru głębokości. Wielu mistyków próbowało uświadomić ludziom ten wymiar. Otwiera on przestrzeń, która nie ma granic. Jego centrum jest „nie-miejscem”, zaś „czas” jest „nie-czasem”. Każde „co chce się stać” zatrzymuje się i zmienia w „co się staje” w cichej kontemplacji.

Wszechobecna Istota

To „co się staje” jest związane z całkowitą obecnością w absolutnym „teraz”. Życie odkrywa samo siebie z chwili na chwilę. Herman Hesse opisuje dalej stan, który pojawia się pod koniec opowiadania Siddharta. W potężnej wizji, do której Siddharta dopuszcza swojego przyjaciela Gowindę, istnieje to „co jest”, które zawiera doświadczenie, że wszystko już jest, że wszystko istnieje jednocześnie jako aspekt jedności. Gowinda wychodzi z tego doświadczenia z płonąącym sercem.

Czarne dziury nie są ciemne ze względu na to, że nie zawierają światła, ale dlatego, że nic dostrzegalnego z nich się nie wydostaje. A jednak wypromieniowują one energię w formie splątanej kwantowo informacji. Ta informacja nie wydaje się podlegać prawom czasoprzestrzeni, ale ma w sobie coś „wszechobecnego”. Te prawa są wysoce abstrakcyjnie matematyczne. Lecz są w historii ludzkości filozofowie i mistycy posiadający doświadczenia, które tym prawom odpowiadają. Herman Hesse pisze o nich w Siddharcie.

Gdy budzi się w człowieku aspekt „Buddy” i cierpienie się kończy, a z głębi swej istoty widzi on wszystko z zamkniętymi oczami, to wtedy dotarł do tego „co jest”. Jest on jak galaktyka, w centrum której siły „czarnej dziury” wprowadzają całą „galaktykę” w nowy porządek.

Źródła:

Hermann Hesse, Siddharta.

Marianne Oesterreicher (Ed.), Hans-Peter Dürr, Auch die Wissenschaft spricht nur in Gleichnissen (Także nauka mówi jedynie w przypowieściach), 2004.

<https://www.quantamagazine.org/the-black-hole-information-paradox-comes-to-an-end-20201029/?s=08>

www.LOGON.media.pl

Tekst: Heiko Haase,

Ilustracja: Prettysleepy auf Pixabay CCO

Instytut Rozekruis Pers

Nowości wydawnicze

ISBN: 978-83-61205-69-2

Oprawa: twarda

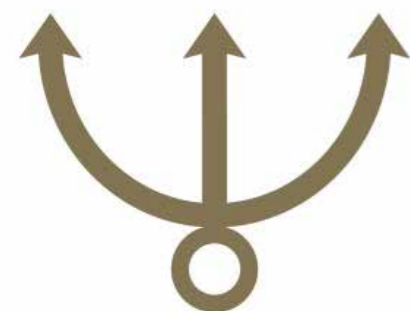
Liczba stron: 352

Autor: Jan van Rijckenborgh

Wydanie: Drugie poprawione

Rok wydania: 2021

Cena: 50 złotych

Alchemiczne gody
Chrystiana Różokrzyża

Jan van Rijckenborgh

Alchemiczne Gody Chrystiana Różokrzyża tom 1

Trzeci tom serii Tajemnice Braterstwa Różokrzyża zawiera tłumaczenie oryginalnego tekstu Chymische Hochzeit Christiani Rosenkreutz anno 1459 opublikowanego w roku 1616, wraz z obszerną ezoteryczną analizą Jana van Rijckenborgha.

Przedstawia on opowieść o siedmiodniowej podróży Chrystiana Różokrzyża na zaślubiny Króla i Królowej, która jest w rzeczywistości, jak twierdzi Jan van Rijckenborgh, hermetyczną alegorią. Jej celem jest pełnienie roli przewodnika dla tych, którzy są aktywnie zaangażowani w proces wewnętrznej transformacji. W miarę jak Jan van Rijckenborgh ujawnia nam przesłanie historii, zaczynamy dostrzegać, w jaki sposób pierwotna Dusza drzemiąca w nas może być na nowo ożywiona i zjednoczona z Duchem. Tym „zaślubinom” towarzyszy alchemiczna przemiana świadomości, duszy i ciała.

Pierwszy tom Alchemicznych godów Chrystiana Różokrzyża zawiera oryginalny tekst Johanna Valentina Andreae opisujący pierwsze trzy dni z siedmiodniowej podróży Chrystiana Różokrzyża wraz z obszerną ezoteryczną analizą Jana van Rijckenborgha, dziewięć ilustracji Johfry oraz objaśnienia słów różokrzyżowych.

Czy zadajesz sobie fundamentalne pytania dotyczące życia?

Czy zaczynasz odczuwać, że musi istnieć coś poza karierą, poza sympatiami i antypatiami, codziennymi obowiązkami i trudnościami?

LOGON może być dla Ciebie.

Jakby ze szczytu góry, **LOGON** rzuca nowe spojrzenie na rozwój człowieka oraz zmiany w społeczeństwach XXI wieku, które są widoczne w sztuce, nauce i religii.

LOGON jest dla ludzi, którzy zastanawiają się nad swoim życiem.

Publikujemy artykuły różnych autorów z różnych krajów, regionów świata i o różnym pochodzeniu, których poruszają te same pytania i których inspiruje poszukiwanie sensu życia.

Kim jest człowiek?

Czy życie ludzkie poddane jest śmierci?

Czym jest nieśmiertelny aspekt człowieka?

Pytania te mają uniwersalny charakter. Nie ma na nie prostych odpowiedzi, bazujących na ustalonych poglądach. Są one niczym drzwi prowadzące z wielu kierunków do jądra naszego istnienia. Doświadczenie skłania nas do zmiany postępowania, a w konsekwencji ostatecznie kształtuje bieg naszego życia i naszych przekonań.

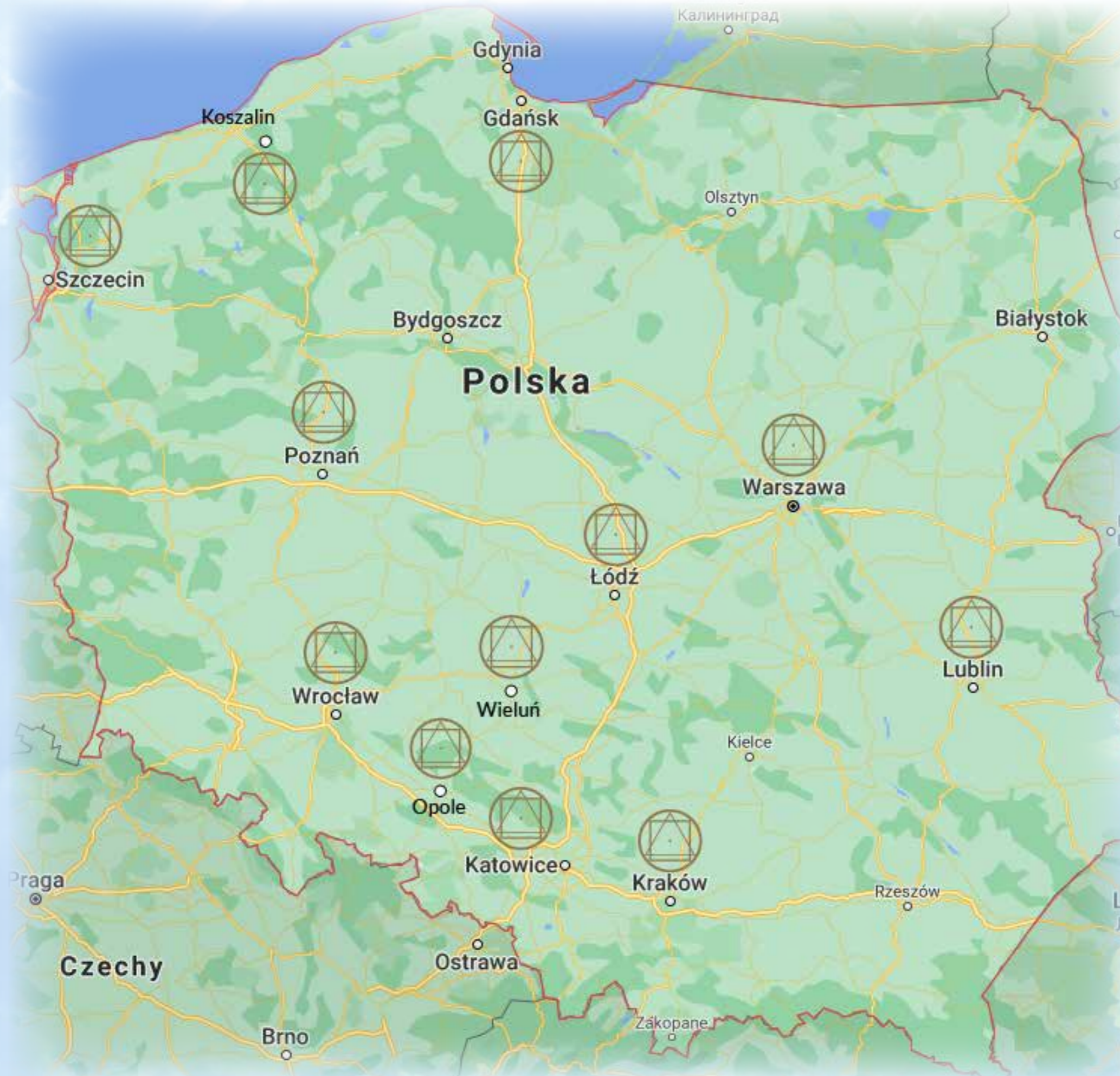
Mamy nadzieję, że **LOGON** może dodać coś istotnego do Twojego życia, może zainspirować do zadawania nowych pytań i poszukiwania odpowiedzi.

Co nowego w czasopiśmie LOGON?

LOGON numer 4, Liczba stron: 32

Gdzie jesteśmy?

Ośrodek Konferencyjny „Aurora”
ul. Wojska Polskiego 99, 98-300 Wieluń
rozokrzyz@gmail.com

Centrum Katowickie
ul. 3 Maja 24/7, 40-952 Katowice
rozokrzyz.katowice@gmail.com

Centrum Koszalińskie
ul. Andersa 26, 75-626 Koszalin
koszalin@rozokrzyz.pl

Centrum Krakowskie
ul. Augustiańska 18/22, 31-064 Kraków
krakow.rozokrzyz@gmail.com

Centrum Warszawskie
ul. Inżynierska 3/5, 00-950 Warszawa
warszawa@rozokrzyz.pl

Centrum Wrocławskie
ul. Wandy 7/11, 53-320 Wrocław
kc.wroclaw.rozokrzyz@gmail.com

Opole
rozokrzyz.katowice@gmail.com
kc.wroclaw.rozokrzyz@gmail.com

Gdańsk
gdansk@rozokrzyz.pl

Lublin
warszawa@rozokrzyz.pl

Łódź
lodz@rozokrzyz.pl

Poznań
kc.wroclaw.rozokrzyz@gmail.com

Szczecin
szczecin@rozokrzyz.pl